

Motion till riksdagen 2009/10: MJ436

av **Sven Yngve Persson (m)**

Ersättning vid vattenskydd

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förbud mot användande av växtnäring och växtskyddsmedel är att betrakta som avsevärt försvärande av pågående markanvändning.

Motivering

De olika vattenmyndigheterna är på väg att ta fram åtgärdsplaner med anledning av vattendirektivets införande. Hur dessa kommer att se ut vet vi ännu inte men med all sannolikhet kommer man att försöka begränsa användandet av olika växtskyddsmedel och näringsämnen.

Detta sker samtidigt som kommunerna blir allt bättre på att skydda sina vattentäkter. Effekten av detta blir att allt fler kommer att tvingas till en odlingsform som är både mera arbetskrävande och långsiktigt tveksam.

Ersättningarna för detta regleras bland annat i miljöbalken. Den utgår ifrån att det är den som förorenar som ska stå kostnaden för föroreningen, och det är utmärkt. Men i fallet med vattenskyddsområden för exempelvis dricksvattentäkter blir tillämpningen orimlig. Självklart ska inte medel som kan förorena grundvattnet användas någonstans. Det är det Kemikalieinspektionen är till för att kontrollera. De ska se till att de medel som används i jord- och skogsbruk fyller de miljökrav som är rimliga att ställa.

Effekten av lagen blir att risken för påverkan av grundvatten bedöms olika beroende på vad grundvattnet används till. Så fort det ska bli dricksvatten gäller strängare regler än annars. Då är det alltså inte föroreningsrisken som bedöms utan effekten av föroreningen. I det fallet är det rimligt att den som ska bruka en naturresurs även är den som står kostnaden för att skydda densamma.

Detsamma kommer sannolikt att gälla i de åtgärdsprogram som vattenmyndigheterna är på väg att ta fram. Vi riskerar att få olika krav på brukandet

Fel! Okänt namn på

av åkermark beroende på exempelvis hur tätbefolkat ett område är med därtill följande utsläpp från olika avloppssystem och reningsverk.

Det är rimligt att fastighetsägare som exempelvis förhindras att driva konventionellt jordbruk på grund av att deras mark används till vattentäkt eller skyddsområde får ekonomisk ersättning för det. Många domstolar avslår i dag en begäran om sådan ersättning med hänvisning till ordet avsevärt, i miljöbalkens 31 kap. 4 §. Genom att definiera att förbud mot användande av växtnäring och växtskyddsmedel är att betrakta som avsevärt försvårande av pågående markanvändning så säkerställer vi att fastighetsägare får den ersättning som de rimligen har rätt till.

Stockholm den 30 september 2009

Sven Yngve Persson (m)